

Original i còpia

Original i còpia

"La ministra d'Afers Estrangers de Botswana em va muntar un ciri a Gaborone quan es va assabentar que el museu de Banyoles exhibia un avantpassat momificat, que per a més inri pel que sembla era de la seva mateixa tribu"

JORGE DEZCALLAR

Res és el que sembla i a falta dels originals ens conformem amb còpies. Un suplement dominical de la setmana passada explica que una empresa madrilenya ha fet una reproducció en silicona de la tomba de Tutankamon el cèlebre faraó que va morir l'any 1327 aC.

La còpia, de gran qualitat i idèntica a l'original, situada a penes un quilòmetre de distància de la que li va servir de model, serà la que en el futur visitaran els turistes, el seu alè carregat de CO2 està deteriorant greument l'autèntica. Cal preguntar-se si per a aquest viatge calen l'alforja d'un desplaçament fins a Egipte o si no acabarem amb una espècie de Poble Espanyol a escala planetària (l'esguerro es faria més gran) on puguem veure reproduccions de les meravelles del món a pocs quilòmetres de casa. Al cap i a la fi ja es falsifiquen bosses de luxe, el doblatge falsifica la veu dels actors i hi ha municipis mallorquins que celebren el seu Oktoberfest. També Calvo Sotelo deia que Suárez havia llegit Cien años de soledad en un resum de dues pàgines... Però no és el mateix, com no ho són tampoc aquests generosos pits que algunes exhibeixen, fabricats amb la mateixa silicona que aquesta tomba.

Jo he tingut la immensa sort de visitar a soles les Coves d'Altamira, també avui tancades al públic per les mateixes raons de deteriorament i necessitat d'adequada conservació. Va ser durant una Gimmych, una trobada informal de ministres d'Afers Estrangers de la Unió Europea que es va celebrar a Santander. En aquestes reunions, sense prendre notes i sense corbates, els ministres discuteixen distesament i preparen el terreny per a futurs acords. L'ajuntament de Santillana els va invitar a visitar les coves i jo els vaig acompanyar. Quan van sortir, vaig fer el ronso i em vaig quedar dins, totalment sol, per gaudir amb llibertat de l'espectacle. Confesso que se'm va posar pell de gallina i que fins i tot se'm van ennuvol·lar els ulls ja que vaig sentir amb molta força que d'aquells homes que pintaven les parets en rituals màgics per propiciar una caça de la qual depenia la seva existència, d'aquesta gent ja capaços d'un cert pensament abstracte procedia jo mateix. Allà hi havia el meu origen. Va ser una experiència molt emocionant que dubto molt que experimentés visitant -cosa que no he fet- la reproducció que alberga el magníficament renovat Museu Arqueològic de Madrid.

Una emoció similar només l'he sentida una altra vegada en la meua vida, quan vaig cessar com a ambaixador d'Espanya davant la Santa Seu i després d'acomiar-me del papa Benet XVI vaig rebre per sorpresa una invitació del Vaticà per visitar a soles la Capilla Sixtina. Qualsevol que hi hagi entrat entre crits i empentes sap el que això significa. Una vegada que es va tancar la porta i em vaig quedar dins, completament sol, em vaig tombar a terra durant un quart d'hora i vaig deixar divagar la ment entre tanta bellesa que, de nou, sentia com a pròpia en resultar d'un Renaixement que va fer possible el raciocini independent de la fe i del dogma i del qual també sóc hereu. Amb una còpia no m'hauria emocionat.

Com no és el mateix veure l'esquelet de Lucy, l'homínid que fa tres milions d'anys va caminar erecta per primera vegada i que té els ossos conservats en una polsegosa vitrina del museu d'Addis Abeba, que veure les còpies

que diversos museus exhibeixen en altres llocs del món. No ho critico perquè no tothom pot anar a Etiòpia i tothom ha de tenir la possibilitat de saber d'on venim. El que dic és que no és el mateix estar davant una avantpassada de veritat que davant la seva reproducció. Entre l'original i la còpia, sempre es prefereix l'original, com bé sap el senyor Junqueras i bé ignora el senyor Mas. Per això la ministra d'Afers Estrangers de Botswana em va muntar un ciri a Gaborone quan es va assabentar que el museu de Banyoles exhibia un avantpassat momificat, que per a més inri pel que sembla era de la seva mateixa tribu. L'assumpte es va solucionar amb la devolució d'aquesta mòmia per al seu enterrament en el poble del qual procedia. La ministra no hauria protestat si s'hagués tractat d'una còpia de silicona.

El problema és que avui anem a més reproduccions i no a menys, som set mil milions de persones sobre la Terra i el turisme de masses està destrossant llocs com les Acròpolis i acaba amb la vida de ciutats com Venècia, de la qual els habitants autòctons, davant la invasió d'hordes de visitants que no els deixen fer una vida normal, fugen. Si els turistes segueixen augmentant serà impossible fer un pas per la piazza di Spagna o visitar el Fòrum romà i passarà el mateix en la mitja dotzena de grans museus del món, on caldrà reservar hora amb mesos d'antelació, com ja fan els japonesos per jugar a golf. Potser es recorri llavors a fer còpies de l'Alhambra o del Puente de los Suspiros com a Las Vegas, mentre els museus augmenten les seves franquícies, com ja fan el Louvre o el Guggenheim i la soledat es converteix en el més gran dels luxes. De fet ja ho és.

Molt em temo que arribarà un moment en el qual al nostre abast només hi haurà falsificacions. Però l'emoció no serà la mateixa, com tampoc són el mateix els pits de silicona.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/09/26/original-copia/689356.html?utm_source=rss